

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til hr. Samuelson.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg indrømmer, at jeg somme tider bliver berørt, hvis der bliver talt om noget, jeg mener, jeg har en smule forstand på, og jeg mener faktisk, jeg har en smule forstand på dette emne i kraft af mit tidligere hverv som formand for en faglig organisation for ufaglærte.

Jeg kan godt love hr. Samuelson, at det har overordentlig stor betydning, at man kan indgå overenskomster, hvori der også er en eksklusivbestemmelse. Det har været og er stadig til stor gavn for utrolig mange ikkefaglærte, fordi alternativet er løntrykkeri. Omvendt har jeg også lavet mange og givetvis flere overenskomster uden eksklusivbestemmelser, fordi det slet ikke har været nødvendigt. Men at fratage faglige organisationer muligheden for at medvirke til at skabe et ordentligt, reguleret arbejdsmarked, specielt for ikkefaglærte, vil simpelt hen være til stor skade, og den skade bliver endnu større, hvis instrumentet er væk, når de nye ansøgerlande bliver medlem. Det er bare den appel, jeg forsøger at rette til Det Radikale Venstre, så de ikke går helt forkert med hensyn til, hvad der er ret og rimeligt på et reguleret arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg skulle hilse og sige til hr. Ole Sohn: Tak for belæringen, det vil jeg gøre. Men det ændrer dog ikke på, at man må konstatere, at der er en fundamentalt forskellig indgang til det her.

Det, vi vægter fra Det Radikale Venstres side, er nogle grundlæggende frihedsrettigheder og det, at man ikke skal kunne tvinge folk til at være medlem af en bestemt organisation, hvor vi oven i købet har set eksempler på, at på trods af at vi har fået lavet regler om, at man kan bede sig fritaget for at støtte f.eks. bestemte partier, gør de det alligevel ad den ene eller den anden vej. Nogle organisationer på lige dette område har tilsyneladende nogle problemer med at forstå nogle af de signaler, som kommer fra Folkeetingets side. Det er så, hvad det er, men lad det nu ligge.

Det grundlæggende er stadig spørgsmålet, om man skal kunne presses ind i en bestemt forening, holdt op imod et velfungerende dansk arbejdsmarked med nogle meget velfungerende

fagforeninger, som leverer resultater fra dag til dag. Jeg tror, det er afgørende for fagforeningernes muligheder for at agere i fremtiden, at de får fjernet det åg, det er at have hængende over hovedet, at der konstant er en mistænkeliggørelse af, hvorvidt folk egentlig er tvunget til at være medlemmer eller er frivillige medlemmer af deres organisationer. Jeg tror, det bliver til gavn for fagforeningerne selv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

60 pct. af den danske befolkning siger nej tak til eksklusivaftaler ifølge en helt ny gallupundersøgelse. Folk fik stillet spørgsmålet: Mener De, at det er i orden, at det på mange arbejdspladser er nødvendigt at være medlem af en bestemt fagforening? Hertil svarer 60 pct. af den danske befolkning nej tak, altså opbakning fra 60 pct. af befolkningen til det lovforslag, som vi behandler i dag.

Fra Kristeligt Folkepartis side er der nærmere 100 pct.s opbakning. Kristeligt Folkeparti har kæmpet for afskaffelse af eksklusivaftaler i mange år og har været med til at fremsætte adskillige forslag om sagen, senest med beslutningsforslag nr. B 47, som vi fremsatte sammen med Dansk Folkeparti i begyndelsen af 2002. Det glæder os derfor rigtig meget, at regeringen nu efter et grundigt udvalgsarbejde fremsætter dette lovforslag, og Kristeligt Folkeparti kan hjerteligt støtte det.

Samtidig er vi meget uforstående over for Dansk Folkepartis form for vejrhanepolitik. Man skifter mening om eksklusivaftaler og den enkelte borgers frihed og nu også i dag med udtalelserne vedrørende blokaderet, alt efter som vinden blæser.

Forslaget, som vi behandler i dag, drejer sig i al sin enkelhed om, at danske borgere frit skal kunne vælge, hvilken forening de vil være medlemmer af. Det er utroligt, at der i 2003 stadig findes regler, der tvinger borgere i Danmark til at være medlemmer af en bestemt forening for at kunne få arbejde og blive ansat på en given arbejdsplads.

Kl. 13.35

Selv om borgeren er nok så veluddannet og kompetent til en stilling og gerne vil have den – jo før jo bedre – og selv om en arbejdsgiver gerne vil ansætte denne person, også jo før jo bedre, må arbejdsgiveren af og til sige til ansøgeren: Jeg